

ครืน

เคร้ง

เคร้ง

เคร้ง

เป็นวิธีที่
ได้ผลดีเลย
ทีเดียว

แต่ว่า...

ซ้ง

ซ้ง

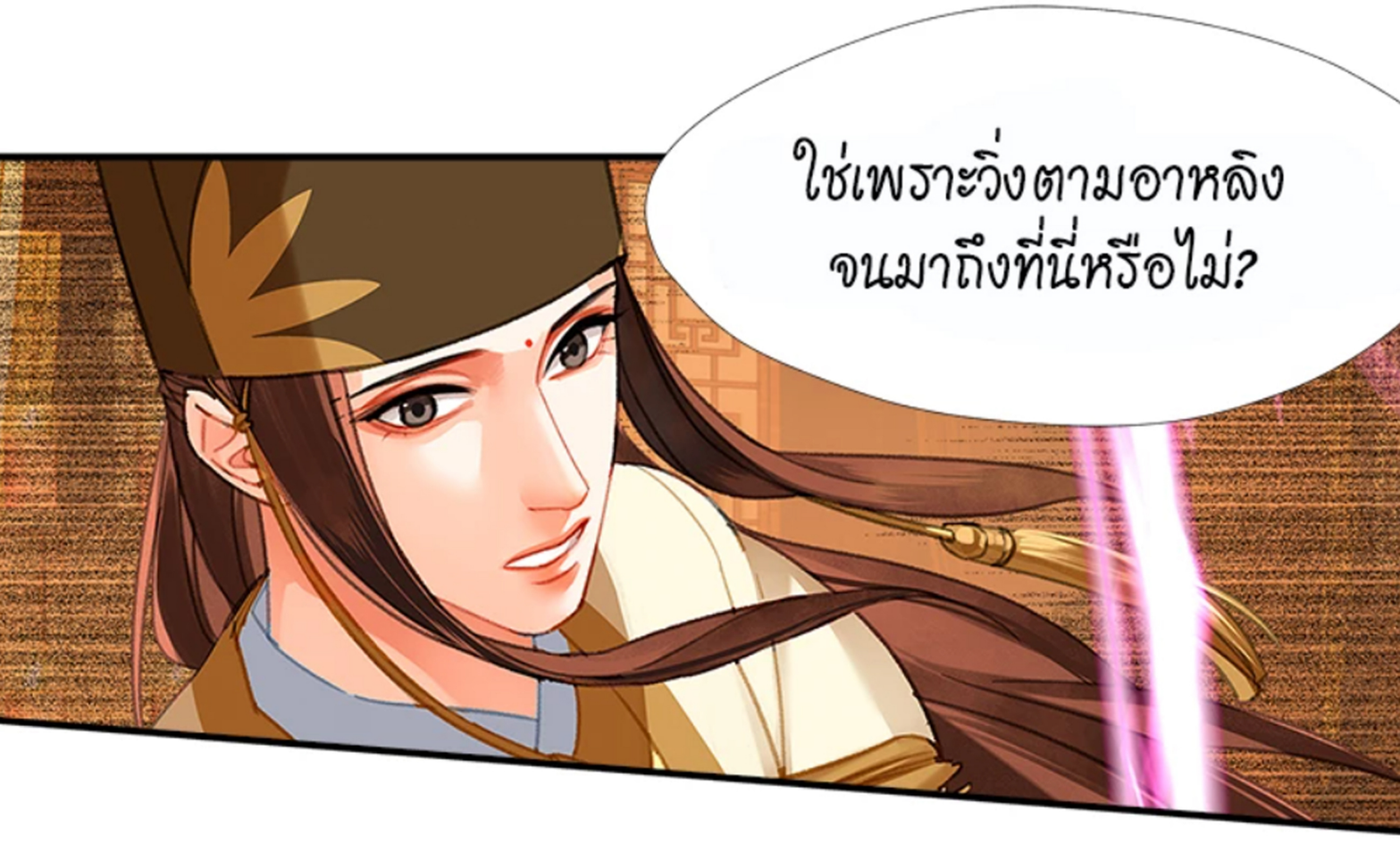
เสียงนี้
ไม่น่าฟังเลยจริงๆ !

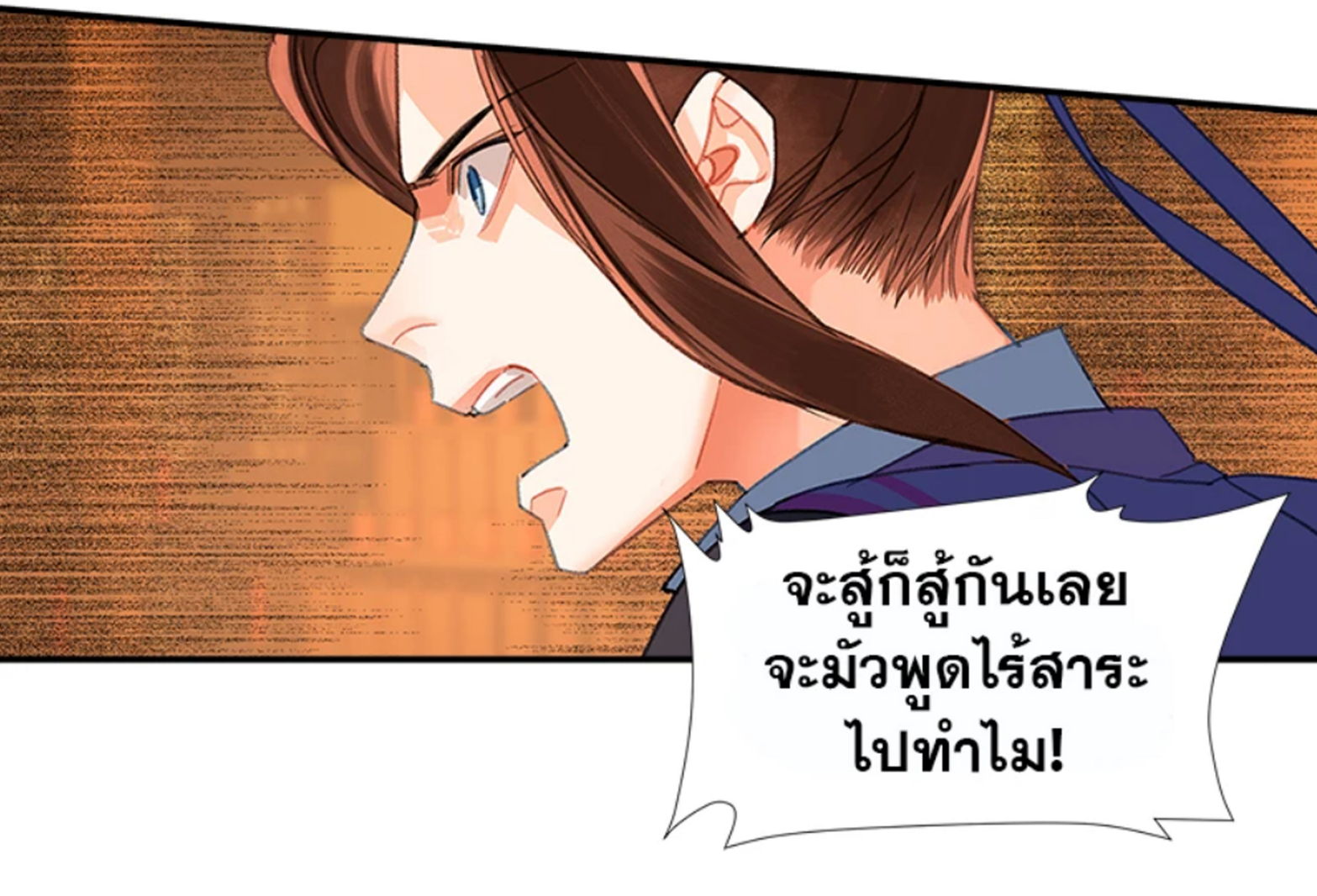
เคร้ง

ประมุขเจียง
ข้านับถือกระบวนท่า
อันทรงพลังของท่าน
จริงๆ

กึก

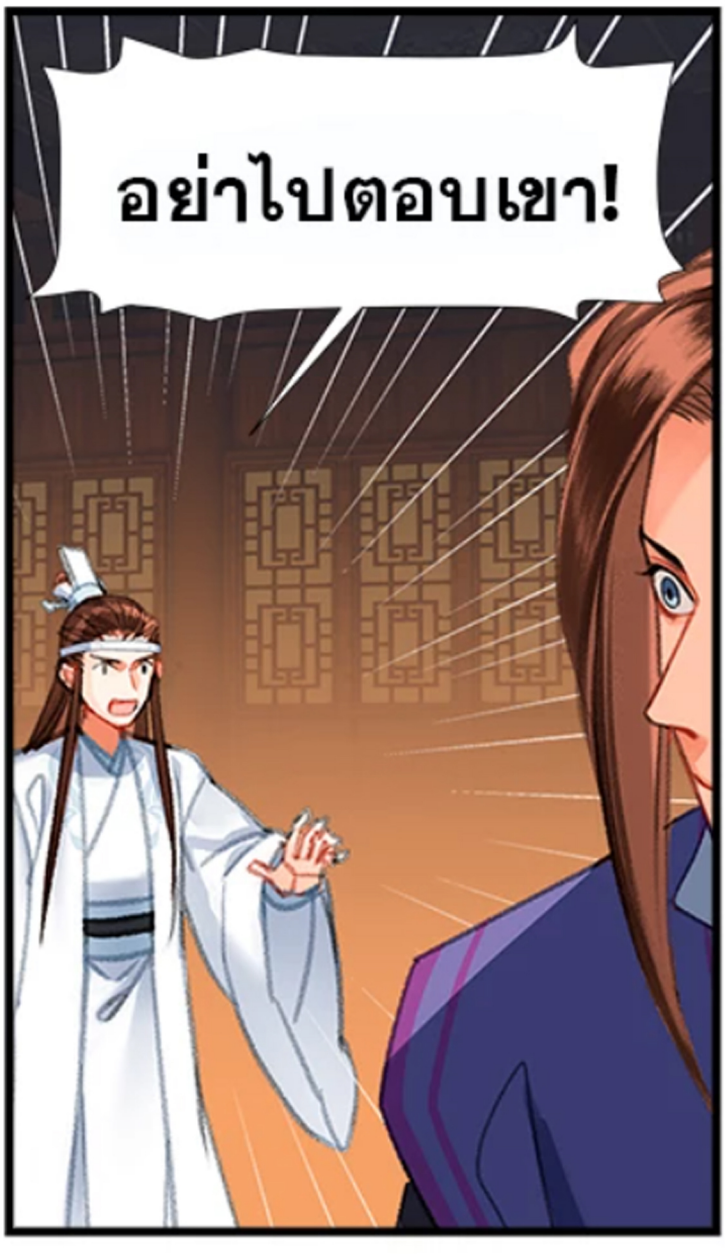
ประมุขเจียง
ท่านมาที่นี่ได้อย่างไร?

ใช่เพราะวิ่งตามอาหลิง
จนมาถึงที่นี่หรือไม่?

จะสู้ก็สู้กันเลย
จะมัวพูดไร้สาระ
ไปทำไม!

ใช่เพราะตามอาหลิง
ที่วิ่งไม่ดูตาม้าตาเรือ
มาถึงที่นี่แน่หรือ?

มิเช่นนั้นล่ะ?!
คิดว่าข้าจะมาหาใคร
ได้อีก?!

เมื่อวานข้าได้ยินมาว่า
เจ้าก่อเรื่องเสียใหญ่โต
ที่ท่าเรือสัตตบงกช
เจ้าถือกระบี่
ที่ปรมจารย์อี๋หลิงเคยใช้
แล้วขอให้คนนั้นคนนี้
ชักกระบี่ไปทั่ว

กระบี่ของข้า?
สุยเปี้ยนน่ะหรือ?
ข้าโยนสุยเปี้ยน
ให้เวินเหนิงไม่ใช่หรือ?
ทำไมถึงไปอยู่ในมือของ
เจียงเฉิงได้ล่ะ?!

แล้วทำไมเจียงเฉิง
ถึงต้องให้คนอื่นชักกระบี่
ด้วย?! เขาได้ชักมัน
หรือยัง?

ได้ยินว่า
ใครก็ชักกระบี่เล่มนั้นไม่ได้
แต่เจ้ากลับชักได้

น่าแปลกใจยิ่งนัก

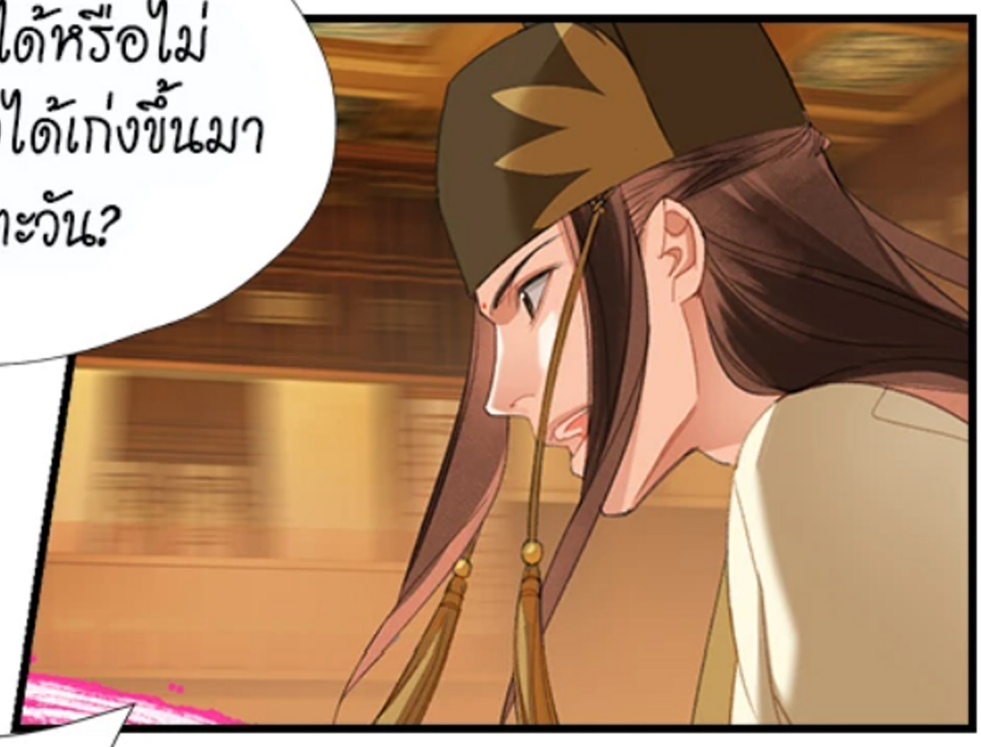
นอกจากปรมาจารย์อี๋หลิงแล้ว
ก็ไม่มีใครผู้อื่นชักมันออกมาได้...

ประมุขเจียง
ข้าจำได้ว่าเจ้าสู้คุณชายเว่ย
ไม่ได้มาตั้งแต่ไหนแต่ไร

ช่วยชี้แนะหน่อยได้หรือไม่
ว่าเจ้าทำอย่างไรถึงได้เก่งขึ้นมา
หลังศึกยิงตะวัน?

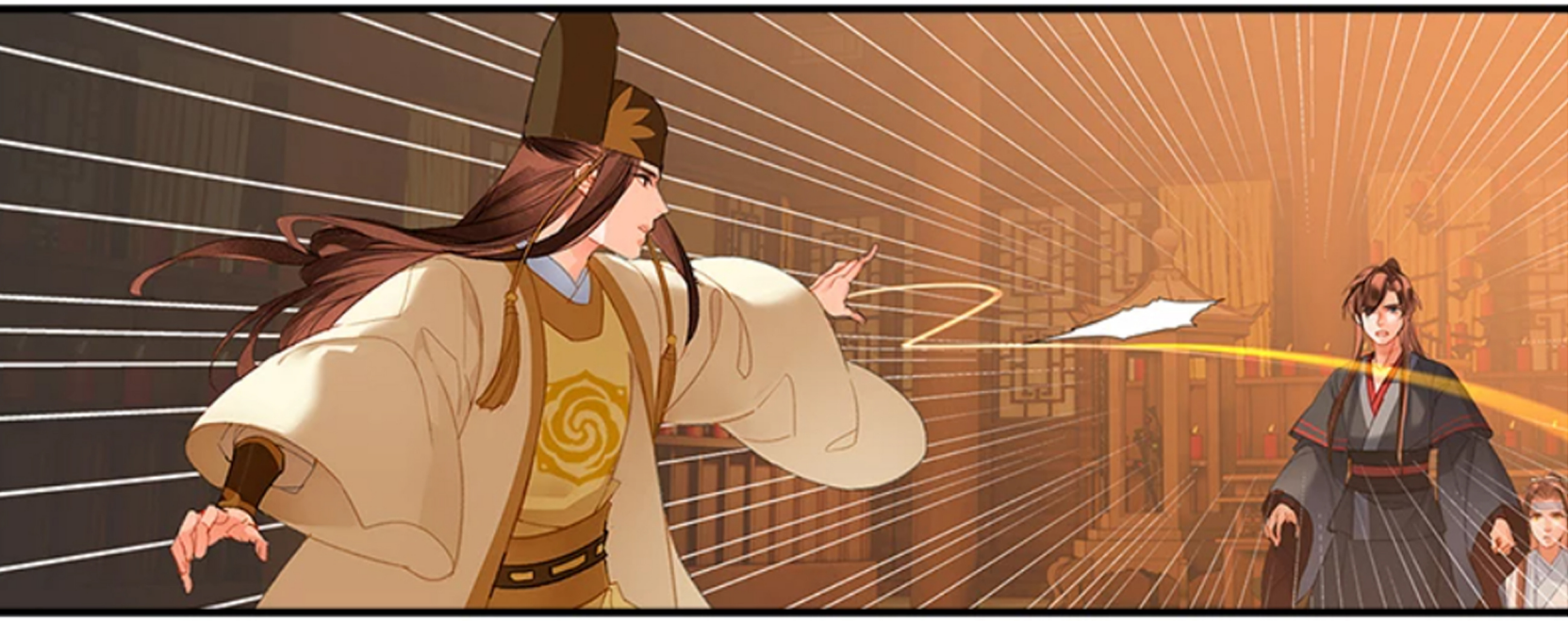

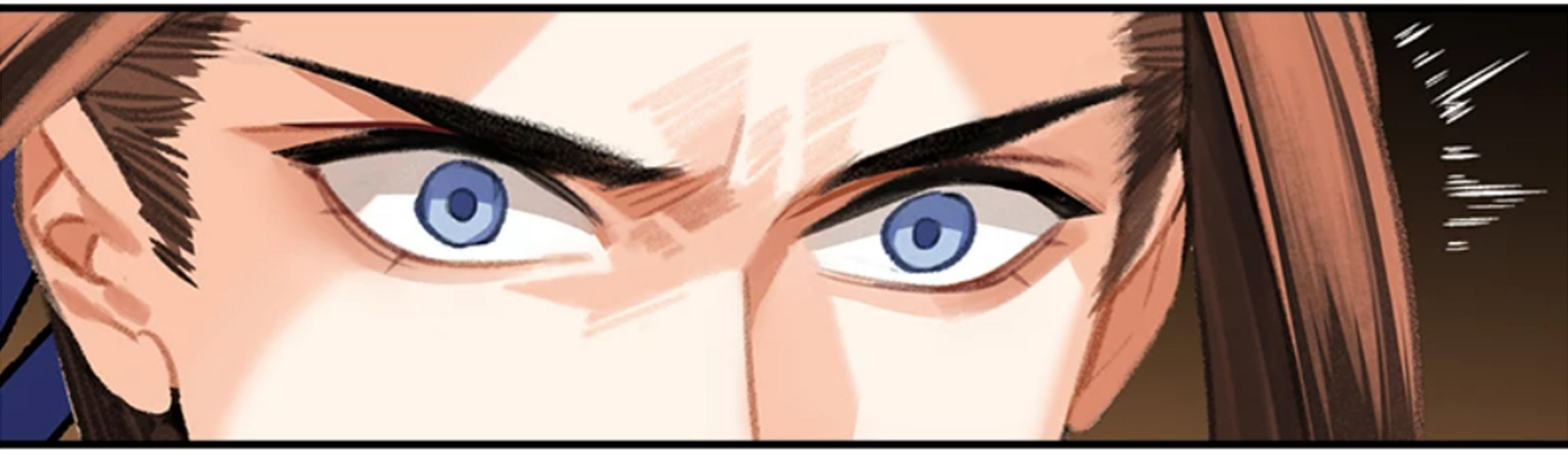
เป็นเพราะเจ้าไปกิน
ยาวิเศษเสริมจินตัน
มาใช่หรือไม่

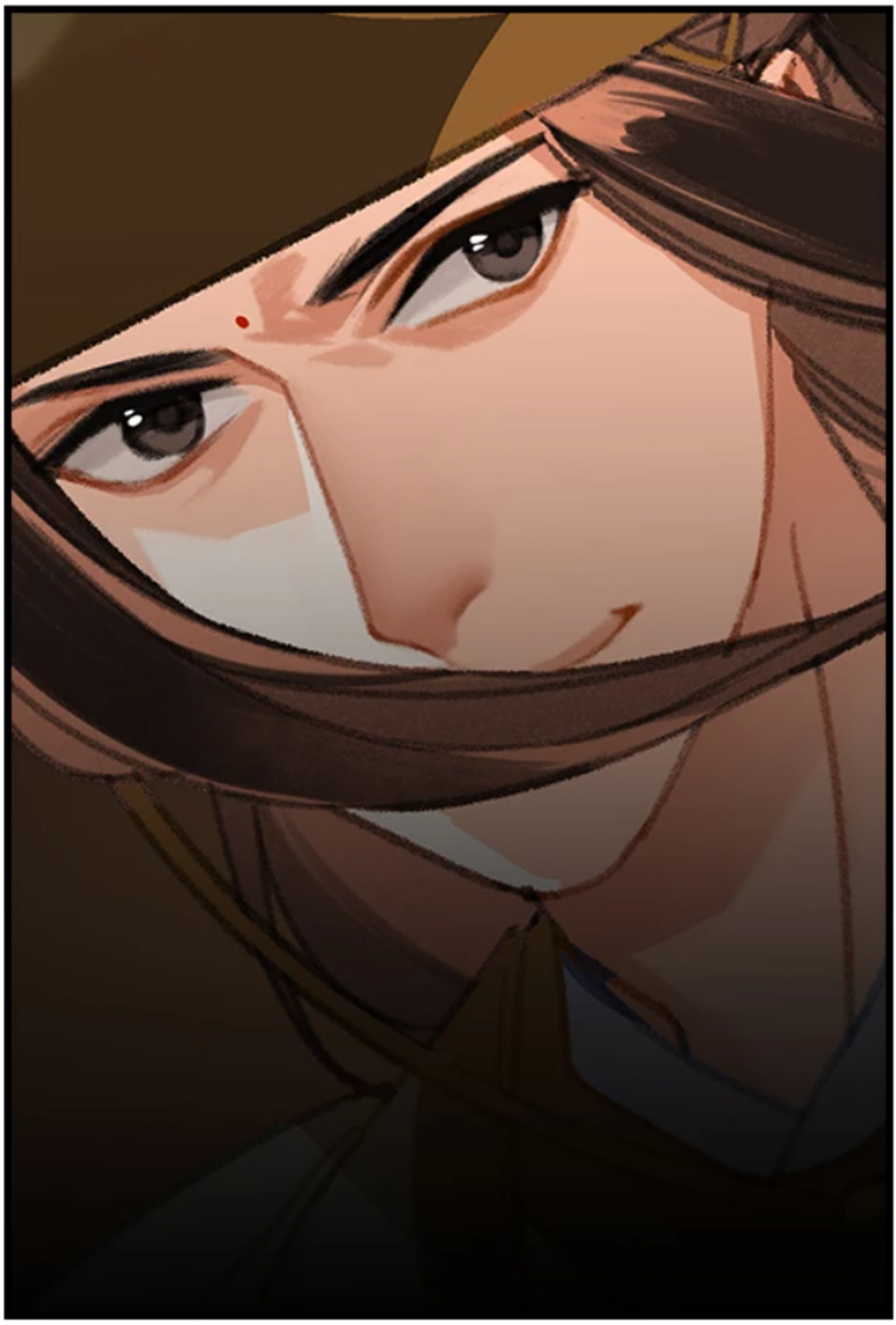

ตอนนี้แหละ!

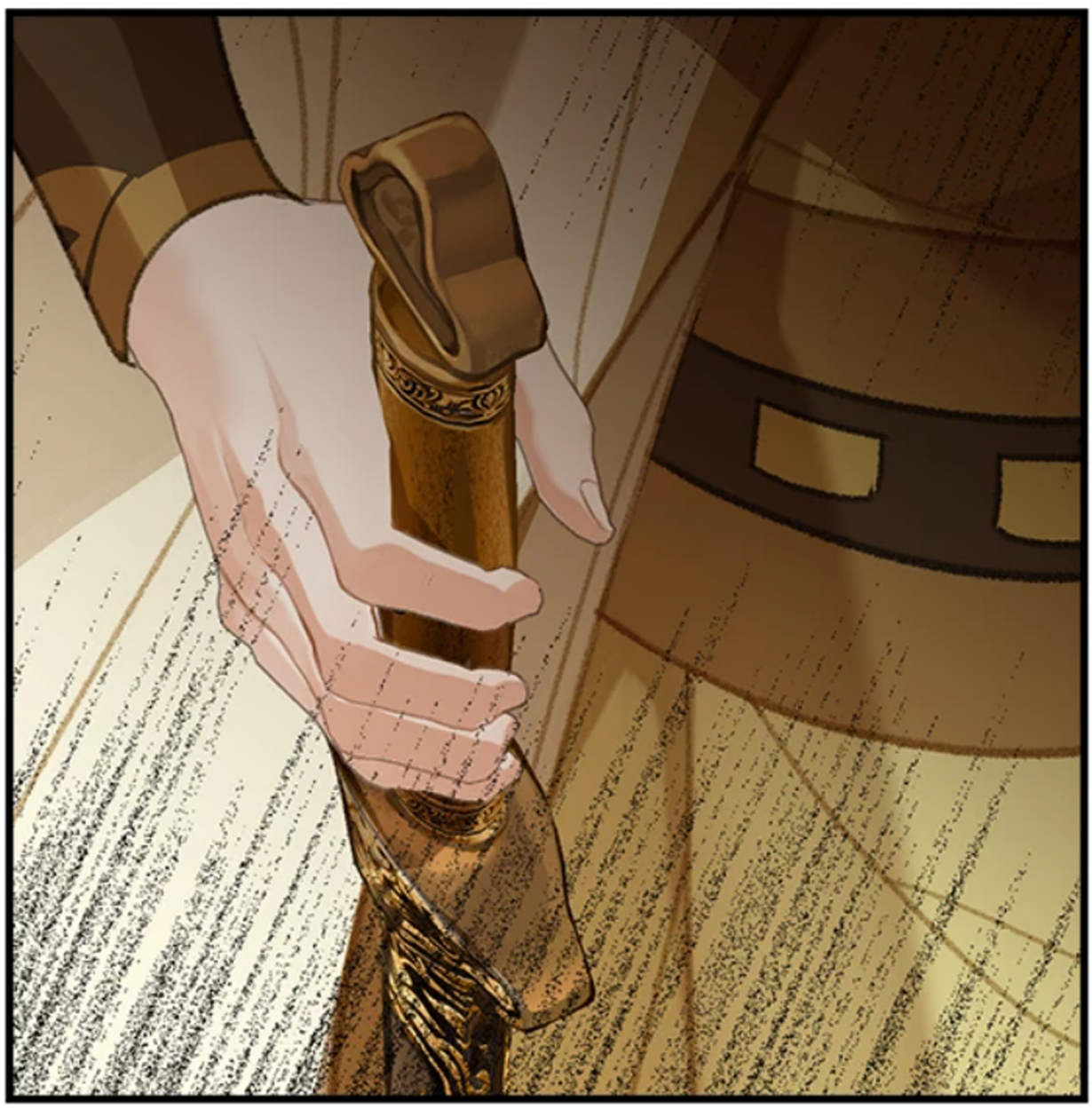

วาบ

กก!!

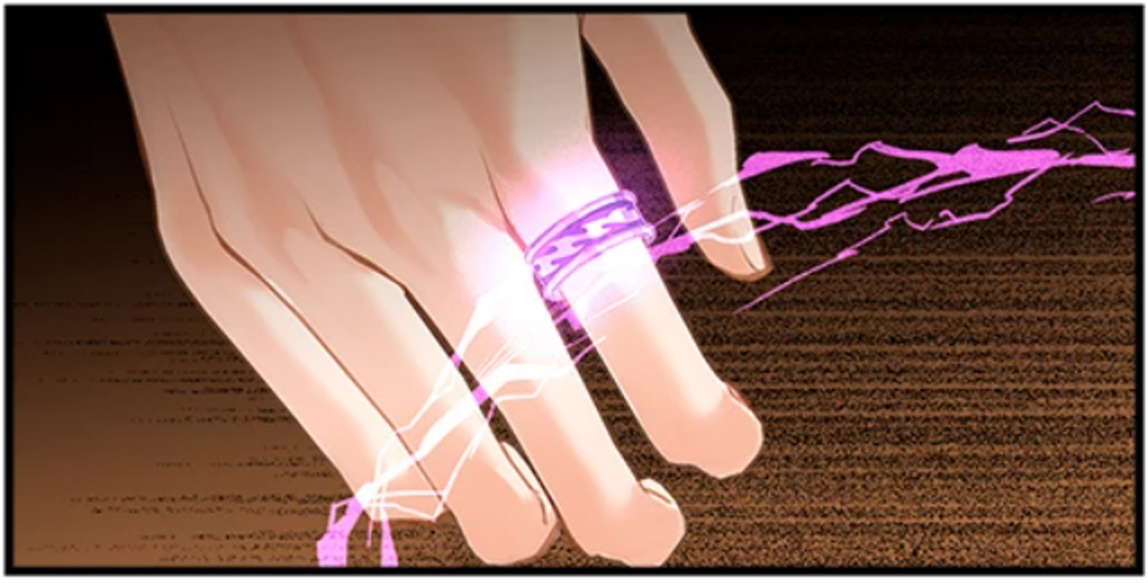

ท่านน้าระวัง!

เคร้ง

เปรี๊ยะ

ปัก

ขอแค่ประมุขเจียงไม่ใช้
พลังวิญญาณ ชีวิตของเจ้า
ก็จะยังปลอดภัย